

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות- לאין סוף ברוך הוא" !!! 'הללויה' !!
 "והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש
 לעילוי נשמתה הטחורה של אמנו האהובה מאד
 אוהבת התורה ולומדיה.
 מרת **צביה רחל בת שרה** ע"ה
 אשר זכתה לגדל יתומים ויתומות בביתה
 והיתה מופלגת בהכנסת אורחים.
 תנצב"ה.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
 054-888-39-69

1,060

אדהבת לישראלי

לקח פרשת "שמיני" תשפ"ב. ה' מצפה לכל יהודי!!

"אפשר לשוחח איתך"? שאלה היא.
 "כן גברתי", השיב הלה באדיבות והציץ בשעונו השוויצרי.
"אני מבקשת שתעכב בדקות ספורות את יציאת הרכבת." "מה פתאום!" ענה האחראי והוסיף: "הרכבת חייבת לצאת בזמן".
 גברת גרוס לא הרפתה והמשיכה ואמרה: "יש כאן משפחה של רב גדול וצדיק מישראל, עם ילדים קטנים ומזוודות, והם מחכים שיגיע אליהם התיק עם הדרכונים כדי לטוס חזרה לישראל. בלי התיק הם לא יכולים לעלות למטוס, ולכן אני מבקשת שתאחרו את מועד יציאת הרכבת עד שהשליח יגיע". כיון שאמרה היא זאת בנחישות עשו דבריה רושם על האחראי שאמר: "מעולם לא ביקשו ממני בקשה כזאת" ולאחר שתיקה קצרה הוסיף ושאל: "בכמה דקות מדובר?"
 "בכמה דקות בודדות", ענתה גברת גרוס בכנות. "אנחנו ממתניינים לשליח". הוסיפה.
 האחראי הקשיב, גירד בעורפו ושקל את הדברים. תוך כדי שגברת גרוס ממשיכה להפציר. לבסוף החליט להיעתר לבקשה המאד לא מקובלת, בוודאי לא במחוזות הדייקנות של שוויץ.
12:02. הרכבת הגיחה בקול רעש גדול לתחנה בדיוק בשנייה היעודה. הנוסעים עלו לקרון והמתניינים שהרכבת תסגור את דלתותיה ותמשיך בדרכה, אך היא עמדה שם, ממתנה. הנוסעים השוויצרים פערו עיניים בתמהון, אך גברת גרוס שאהבת התורה בערה בקרבה ביקשה מהאדמו"ר ובני ביתו לעלות לרכבת באומרה: "אני אמתין כאן לשליח ואעביר לכם את התיק עם הדרכונים".
12:03. **12:04.** הדקות חולפות, השעון בתחנת הרכבת של ציריך מעולם לא ראה מחזה שכזה: רכבת ממתנה בנינוחות לאיזה שליח שבדרך.
12:05. **12:06.** בארץ מותגי השעונים, הנוסעים ישבו על כיסאותיהם הנוחים בדממה יקית ולא זזו, תמהים לפשר העיכוב הנדיר. בני המשפחה הישראלית היו במתח. הם נשכו את שפתותיהם בעצבנות, לבס הלא בפראות, הם לא העתיקו מבט מהשעון. כל שנייה נדמתה להם כנצח.
 האם השליח יספיק להגיע? עד מתי יעכבו את הרכבת? מתי תפקע סבלנותו של האחראי? רק שלא יהיה חילול ה'....
12:07. הגיחה לפתע מכוננית, חסיד ירד ממנה בסערה, וזרק את התיק היקר לעבר גברת גרוס, שהזדרזה ושיגרה אותו בשבריר שניה אל הרכבת, וזו מיד סגרה את הדלתות והפליגה לדרכה באיחור שייצר בזיכרון של חברת הרכבות הדייקנית בעולם, **איחור של חמש דקות!!!**
 בסקר שנערך אודות דייקנותה של הרכבת השוויצרית הוכח שמעולם לא התעכבה הרכבת יותר מדקה אחת חוץ מאותה פעם שהתעכבה היא חמש דקות שלימות. ולמה? כיון שאין כח היכול לעמוד מול אהבת תורתנו הקדושה.
 ה' יזכנו לאהבת התורה שכזאת, ובמהירה דידן יראו עינינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשינו ותפארתינו אמן ואמן!!!

בפרשתינו נאמר: "ויקחו בני אהרון **נדב ואביהוא** איש מחתנתו.... ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימותו....".
איזו גזירה נוראה!!! שני בניו של אהרון הכהן מתו ביום חנוכת המשכן!!! על מה ולמה? מה היה חטאם הגדול שנענשו עליו במוות?
 ר' אליעזר אומר: "לא מתו בני אהרון אלא על שהורו הלכה בפני משה רבן".
 נסביר זאת: אבינו שבשמים ציוונו להיזהר מאד בכבודם של חכמי ישראל. עד כדי כך שתלמיד האומר הלכה [הוראה] בנוכחות רבו בן מוות הוא!
 כשהרב נוכח אזי זכות ההוראה שייכת רק לו. וכל הנוטל לעצמו זכות זאת, הרי הוא פוגע וממעט בכבודו של הרב, וחיוב הוא מיתה על כך!!!
 ובחטא זה נכשלו **נדב ואביהוא** ולכן מתו מיד.
 אך כשזוכה אדם ומכבד מאד את חכמי ישראל, זוכה הוא לדברים רמים ונשגבים ברוחניות ובגשמיות בעולם הזה ובעולם הבא.
עד כמה? ובמה דברים אמורים?
 כשהגיעו האדמו"ר ומשפחתו לשדה התעופה בציריך נדהמו הם להיווכח שהתיק עם כרטיסי הטיסה והדרכונים אינו ברשותם. חיש הורם טלפון לבית שבו התאכסנו הנופשים ואכן, האבדה נמצאה מיד. התיק חיכה על השולחן. במרחק של שלוש שעות נסיעה מציריך....
 מה עושים? הרי אי אפשר לטוס ללא דרכונים.
 בני משפחת האדמו"ר ביקשו משליח מיוחד להביא במהירות את התיק לתחנת הרכבת.
 תוך דקותיים יצא השליח לדרכו ודהר בכבישים כדי להגיע בזמן.
 בשעה 12:02 אמורה היתה הרכבת המובילה לשדה התעופה להופיע. בני המשפחה ידעו שגם אם השליח יספיק להגיע, יהיה עליהם להתארגן לעלייה לרכבת המובילה לשדה התעופה, ואם הוא יגיע דקה אחרי מועד היציאה של הרכבת, יצטרכו לדחות את הטיסה. וכשמדובר במשפחה ברוכת ילדים ונכדים, הם יצטרכו לרכוש לכולם כרטיסי טיסה חדשים, הוצאה כספית בלתי מבוטלת....
12:00: דיווח השליח שהוא ממש קרוב לתחנת הרכבת. תוך דקות ספורות יגיע הוא לתחנה אבל איך אפשר לעכב את הרכבת השוויצרית הדייקנית בעולם?
 הרכבת השוויצרית ידועה במסלוליה המתוכננים על פי דקות השעונים מאופסים לשניות, אין הודעות כריזה בסגנון "עקב תקלה טכנית חל עיכוב בלוח זמני הרכבות". השוויצרים לא יודעים עיכובים. לכן עמדו האדמו"ר ומשפחתו אובדי עצות, ולחץ איום הרי כל שנייה משמעותית היא.
 השעון הורה על **11:49.** בתעוזה האופיינית לה, שנבעה מתוך אהבת התורה הבוררת בקרבה, החליטה גברת גרוס לקום ולעשות מעשה לכבודו של האדמו"ר.
 היא ביקשה לדבר עם האדם האחראי על יציאת הרכבת בזמן, זה שמאותת לקטר מתי לצאת לדרך.

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
 ישועות מקיפות וכל טוב
 משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

שאלה:

שלום וברכה לכבוד הרב היקר!

אני מכהן כרב בבית כנסת, בו מתפללים כמאתיים איש בכל שבת. קהילתנו מגובשת ומיוחדת ויחודית מאד, חברי הקהילה מזמינים פייטנים ידועי שם לעיתים קרובות, ובשבתות אלו בהם מגיעים פייטנים, סועדים כולנו יחד את סעודת יום השבת באולם הצמוד לבית הכנסת, וכולם ללא יוצא מן הכלל מתענגים ושמים בכך מאד.

מזה כ-12 שנים שאני מוסר מגוון שיעורים בשכונתינו ומחוצה לה, וברוך ה' החברים מתחזקים מאד והדבר ניכר הן בדיבורם והן בשינוי בגדיהם, ובעיקר בבניהם המתחכמים בתלמודי תורה, והופעתם ונימוסם כאחד משמים את לב כל רואיהם. ברוך ה' זוכה אני ורואה ברכה בעמלי, ולפני כשלוש שנים ייסדנו "כולל ערב" לאברכים אשר רובם מגיעים מבני ברק ולומדים בכל ערב 'חברותא' עם חברי הקהילה, חלקם לומדים גמרא, חלקם הלכה, וחלקם אגדה.

חברי קהילתנו מוקירים ומכבדים מאד את האברכים ומשלמים להם בעין טובה על טרחתם והשקעתם בקרב הקהילה. ואולי זאת הבמה המתאימה להמליץ לכל רב בישראל לייסד חברותות של אברכים בקרב בני קהילתו, ומכאן קצרה הדרך מאד לחיזוק רוחני גדול ונפלא שיקיף את כל הקהילה.

כל זאת כתבתי כהקדמה לצרה הגדולה הרובצת על כל הקהילה בכלל, ועלי בפרט. ואפרט זאת כדלהלן:

אחד המתפללים שמגיע רק בליל שבת לבית הכנסת, מתנגד הוא נחרצות לכל הפעילות העניפה המתקיימת במקום, ומיום בו הגיעו האברכים, איבד הוא את עשתונותו, והתנהגותו בוטה ומבזה מאד.

בכל ערב כשהיו מגיעים האברכים, היה יוצא הוא למרפסת ומשמיע קריאות גנאי וקללות שאי אפשר להעלותן על הכתב. לא נחה דעתו עד שבאחד הימים תקף הוא שני אברכים וגרם לפציעתם. שוטרים שהוזעקו למקום עצרו אותו, וכיון שעמד הוא למשפט על כך, נמנע הוא מלהתעסק עמהם, ועתה כל מלחמתו והתקפותיו (המילוליות) אינן אלא נגדי.

בכל ליל שבת, בעת שנושא אני דרשה לפני הציבור הרחב, מוצא הוא תמיד סיבה לתקוף ולהשמיצני באמצע דברי.

חברי הקהילה סולדים ממנו ומהתנהגותו הזולה ואף כועסים עליו וגוערים בו קשות, אך ללא הועיל. בכל ליל שבת זה חוזר על עצמו וכולנו חוזרים מהתפילה לבית כאובים מאד.

לאחרונה מפיץ הוא בשכונתנו פליירים הנוטפים שינאה וארס בהם הוא משמיצני קשות וקורא לסילוקי מהשכונה.

כל ניסיונותי לפייסו עלו בתוהו. חברי הוועד עלו לביתו כדי לשומעו ולפייסו, ותוך דקות ספורות גירשם מביתו בבושת פנים. גם כשיבקשתי לפוגשו אישית נתקלתי בסירוב תקיף ובוטה באומרו: "לא יעזור לך כלום! בשכונתנו לא ילמדו תורה! ולא אעזוב עד שתעבור לעיר אחרת".

אחי, שמתגורר בירושלים, סיפר לי שגם אתה סובל מאדם שנלחם בך ומשמיץ אותך בכל הזדמנות, ולא נעים לי לכתוב את הפרטים שהשמיע הוא באוזני על כך.

אי לכך החלטתי לכתוב לך ולשאול אותך: 1. איך מגיבים? 2. מה עלי לעשות? 3. איך מקבלים כח בינתיים לעמוד בכך? 4. הלא ברור הדבר שאנשי קהילתנו מצטערים הם בכך מאד ואסור לנו לשתוק על כך בשום פנים ואופן! אז מהי הדרך הצרופה? 5. אחד מבני הגדולים, קשה לו מאד מכל ההכפשות האלו ואף שאלני: "מדוע ה' שותק? איך זה יכול להיות שאתה, אבינו, כל רצונך לזכות את הרבים ואף עושה זאת במסירות נפש, ואבינו שבשמים שותק כל כך הרבה זמן על בזיונך ואינו עושה דבר???" אבקשך כבוד הרב להתייחס לכל שאלותי הנ"ל, ובמחילה מראש אם לא כתבתי לפי כבודך. בתודה כ. ישראל. תל אביב.

תשובה: כבוד הרב! אהוב ה' היקר והנכבד!

א. אשריך! לא כל רב זוכה לכהן כרב בית כנסת למאתיים איש. לא כל רב זוכה להקים ולטפח קהילה לתפארת שכזאת! אשריך.

ב. רעיון אדיר! לגייס אברכים ללמוד חברותא עם בני הקהילה. רעיון נפלא זה מוכיח גם הוא על הסיעתא דשמיא העצומה שיש לך בזיכוי הרבים. הלוואי וירבו כמוך וקהילות כקהילתך בישראל.

ג. מבקש אני את סליחתך על דברי דלהלן, אך רואה אני חובה לעצמי לכתוב לך שחטא גדול מאד רובץ על כתפך, מדברייך מובן שלא זכית למחות באותו טיפש על הזלזול הגדול שזילזל הוא באברכים הנפלאים. כל מי שלא מוחה כדבעי על חילול כבוד התורה, עוונן גדול מנשוא וסופו שיענש הוא על כך קשות ונוראות. מי לנו גדול מרבי אלעזר, בנו של רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, שנענש קשות מחמת שלא מחה כראוי על זלזול בכבודו של תלמיד חכם. כל מעלתו הגדולה לא הצילה אותו מהעונש!!!

ד. חטא זה גדול הוא שבעתיים בכך ששתיקתך גררה שתיקה גם מחברי הקהילה, שאף הם לא מחו על הזלזול בכבוד התורה באומרם: "אם הרב שותק ולא מוחה, גם אנחנו יכולים לשתוק".

ה. לכן אם לעצתי תשמע, ראוי ונכון שתארגנו "ערב מחאה" אליו תזמינו את כל האברכים ותבקשו את סליחתם על שלא מחיתם על כבודם, וכדאי מאד שהאברכים יאמרו בפה מלא שהם מוחלים לכם, ובכך תסלקו חרון אף מעליכם ולא תדעו שום צער. ו. אינך צריך להתרגש כלל מאיש נקלה זה, שאינו מבזה אלא את עצמו, והארס והשנאה הנוטפים מדבריו מוכיחים כאלף עדים על תיסכולו וצערו וייאושו הגדול מהצלחתך הנפלאה להקים קהילה מפוארת שכזאת, וכל נסיונותיו להרוס אינם אלא דלק להצלחתך לבנות עוד ועוד, והמניעות שזורע הוא, צומחות אצלך כנעימות.

ז. יחד עם זאת, אסור להחריש על הביטול תורה שגורם הוא בהפריעו לדרשתך בליל שבת, וכיון שאינו רוצה לשמוע ולהתפייס, לכן חובה על וועד בית הכנסת להוציא נגדו "צו מניעה" שירחיקו מבית הכנסת. או שתעשו כפי שאכתוב להלן בסוף סעיף ט'.

ח. אמת! גם נגדי עומד אדם המנסה מאד להכפיש ולהשמיץ בכל כוחו, ואסיר תודה אני לו על כך, כיון שתמיד להשמצות מנביהות את מזל המושמץ, והרי הוא סיבת התקדמותי בזיכוי הרבים ברחבי הארץ והעולם, וגם בעסקי הפרטיים.

האדמו"ר מקמרנא זיע"א כתב: "אם היה ידוע למתבזה כמה נחת וטובה מנחיל לו המבזה, הרי שמיד היה רץ אליו ומעניק לו את כל כספו על בזיונו". הלוואי וזוכה להגיע לדרגה גבוהה שכזאת.

עוד אדגיש: בחתונתה של בתי היקרה, כשהרימוני תלמידי על כתפיהם, שלפתי מכיסי את הפליירים המושקעים ואחזתי בהם בשתי ידי לעיני כל האורחים. מעשה זה גרם לפרץ גרושות של שמחה בלב כל המוזמנים אשר קמו ממקומותיהם והתחילו לרקוד ולפזז בכל עוז, וכשנשאלתי: מדוע עשיתי זאת? ענית: "הרגשתי צורך להודות לה' יתברך שנותן לו פליירים ולי חתונות!"

ט. ומכאן לשאלותיך: 1. איך מגיבים? תשובה: מוסיפים בזיכוי הרבים כמה שיותר!! 3.2. מה עלי לעשות? ואיך מקבלים כח? תשובה: עליך לקבל זאת באהבה מהסיבה דלהלן: מובא בתורת הסוד: הסיטרא אחרא (צד הטומאה) נלחמת חזק במזכה הרבים ועושה הכל כדי להפריעו בפעילותו. אחת מדרכי פעולתה הוא להכניס מחשבות של גאוה בליבו של מזכה הרבים בשעה שמוסר דברי תורה. ומחשבות פסולות וטמאות אלו נאחזות מדברי תורה ומנסות לחוטפים אליהם לצד הטומאה, ודברי התורה נאבקים בהם כדי להישאר בצד של הטהרה. ורק הבזיונות שמבזים את הדרשן ומקבל הוא זאת באהבה, יש בכוחם לבטל את מחשבות הגאוה. וכיון שזכינו וזוכים אנחנו לשאת דברי תורה בפני ציבור כל כך גדול, קשה מאד להימלט ממחשבות של גאוה (במחילה מכבודך).

כך שזה תיקונו, לקבל את הבזיונות באהבה ולהציל את זכויות זיכוי הרבים הגדול שחנן אותנו ה' יתברך.

יחד עם זאת, כיון שהלה גורם לביטול תורה, איעצך כדלהלן: 5.4. מרן מלכא חכם עובדיה יוסף זיע"א כתב בספרו "יביע אומר" שבמקרים כשלנו מותר למסור דין לשמים ולתבוע את עלבוננו. והעיד על עצמו שבהיותו הרב הראשי למצרים, הפריע לו אדם בפעילותו התורנית, ומרן מלכא זיע"א מסר את דינו לשמים, והמפריע מת מיתה משונה בר מינן. כך שזכותך ואולי אף חובתך למסור לשמים את דינו של רשע זה, ועליהם ועל כיוצא בהם דרשו חכמינו זכרונם לברכה על הפסוק: "דום לה' והתחולל לו", ה' יפילם לך חללים חללים! [גיטין דף ז']. תאמר גם לחברי קהילתך ולבנך היקר שימסרו את דינו לשמים, ועל מפריעים אלו אמר שלמה המלך: "בצבאוד רשעים רנה". [משלי י"א, ט].

י. שבת שלום, חודש טוב ומבורך! ישועות מקיפות וכל טוב!!!

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! "הללויה" !

סיפור לשולחן השבת

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך" ! (רבי נחמן מברסלב זיע"א)

רב כהנא מחריפי תלמידי רב גדול אמוראי בבל, עלה לארץ ישראל כדי ללמוד תורה מ**רבי יוחנן**. הואיל ושיטות הלימוד שונות היו, ביקש **רב** שיבטיח שלא ישאל שאלות במשך שבע שנים עד שישתגל לשיטת הלימוד החדשה, ו**רב כהנא** הבטיח.

משהגיע לטבריה מצא את בני הישיבה מתכוננים לשיעורו של **רבי יוחנן**, הצטרף אליהם וחרירתו הרעישה את התלמידים.

רבי שמעון בן לקיש, גיסו של **רבי יוחנן** נכנס אל ראש ישיבה ודיווח לו ש"**ארי עלה מבבל**" ושעלו להתכונן לוויכוח תורני סוער כי לא ידע על הבטחתו של **רב כהנא** לרב.

נכנס **רבי יוחנן** למסור את שיעורו. זקן היה ושבע ימים, גבותיו העבות כיסו את עיניו ותלמידיו הוליכוהו בהדרת כבוד למקומו.

על שבעה כרים ישב **רבי יוחנן** ותלמידיו לפניו שורות שורות, שבע שורות. מבחיר התלמידים בשורה הראשונה ועד אחרון התלמידים בשורה השביעית, לבקשת **רבי יוחנן** הושיבו את **רב כהנא** "**הארי שעלה מבבל**" בשורה הראשונה.

שיעורו היה בנוי פרקים פרקים ואחר כל פרק עצר כדי לשמוע שאלות וקושיות מפי התלמידים, **רב כהנא** זכר הבטחתו ושתק...

ראה **רבי יוחנן** שה"**ארי**" שותק והורה להעבירו שורה אחת אחורה. סיים את הפרק השני ו**רב כהנא** שותק. הורה להורידו לשורה השלישית. סיים את הפרק השלישי ו**רב כהנא** נאמן להבטחתו, הורה להורידו לשורה הרביעית... כך עברו שבעה פרקים בהם **רב כהנא** שותק ומובדל לעיני כולם.

קעת לחש **רבי יוחנן** לגיסו: "**ארי שאמרת נעשה שועל**"... שמע רב כהנא את האמירה הזו וחס על כבוד רבו שלא יאמרו: "**אוי לזה שלימדו תורה**"... ואמר לעצמו: "**יהיו שבע השורות שירדתי תמורת שבע השנים שהבטחתי**"! קם וביקש: "וואיל ראש הישיבה לחזור על השיעור". ו**רבי יוחנן** חזר.

סיים פרק ראשון ו**רב כהנא** הקשה קושיות כבדול, ציוה הרב והעלוהו שורה. סיים פרק שני ושוב הקשה, העלוהו עוד שורה. וכך שבעה פרקים והוא שוב נמצא בשורה הראשונה מול גדול חכמי ארץ ישראל.

רבי יוחנן המשיך לפרק השמיני ו**רב כהנא** שוב מקשה, כיצד הוכיח **רבי יוחנן לרב כהנא** את הערכתו אליו? הוריד כרית אחת מתחתיו ונתן לרב **כהנא**!!

כך עבר השיעור עוד פרק ועוד קושיות ועוד כר עוברת מרבי יוחנן לרב כהנא, עד ש**רבי יוחנן ראש רבני ארץ הקודש יושב על הקרקע ורב כהנא על שבעה כרים**!!

ביקש לראות את "**הארי שעלה מבבל**", הרימו את גבותיו וראה לפניו את **רב כהנא**. לרב **כהנא** היתה צלקת מעל שפתו אשר שיוותה לפי מראה עקום ונראה היה למי שאינו מכירו שהוא מחייך חיוך רחב. חשב **רבי יוחנן שרב כהנא** מחייך חיוך של ניצחון וגאווה, מיד נתן בו עינו ונפטר **רב כהנא**!!

באו התלמידים וסיפרו ל**רבי יוחנן** על הצלקת של **רב כהנא**, ומיד החייה!!

מאורי התורה

מאירים את אור הפרשה!

סיפר מדען אחד שעלה בדעתו לבדוק מדוע אסרה התורה לאכול בשר חזיר המכונה "**דבר אחר**". מה עשה? לקח חתיכת בשר בקר ועוד חתיכת "**דבר אחר**", והניח אותם באיזו פינה, לא בקירור אך גם לא בשמש.

למחרת ניגש לבדוק אותן והתחלחל ממראה עיניו. בבקר לא נעשה שינוי למעט מעט שומן שהתמוסס. אך ה"**דבר אחר**" רקוב היה לגמרי, מבאיש ורוחש תולעים, מגעיל ופשוט **נורא ואיום**!!

"קעת מבין אני מדוע אסרה זאת התורה" אמר. אומר **הרב וולך** שליט"א: עובדתית הוא צודק, בשר פיגול וטריפה מזיק ופוגם! אלא שמדען זה הפך את היוצרות, לא משום שזה בשר רע ומושחת אסרה אותו התורה הקדושה, אלא להיפך. קודם אסרה אותו התורה באכילה משום שהוא מטמא את הנפש ומטמטם את השכל והרגש הרוחני שבאדם, והואיל והבריאה כולה נבראה על פי התורה, לכן דבר שאסור באכילה פוגע כעת גם בבריאות הגוף!!

"זה הדבר אשר ציוה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה'..." יש האומרים על עצמם כי הם "מאמינים, יהודים טובים, אלא שאינם מקפידים כל כך על עשיית המצוות, מה יש? הלא העיקר הוא הלב"!! טוענים הם.

בודאי שטעות נוראה היא זו משום שהכוונה הטובה מועילה היא רק כאשר מצטרפת היא למעשה המצווה בפועל, ולבד אין לה ערך כלל! והביא על כך רבנו ה"**בן איש חי**" זיע"א משל נפלא:

לאדם שבישלה לו אשתו תרנגולת ממולאה באורז. טעם ואמר: "חסר כאן תבלין, פלפל וכורכום..." קיבלה את דבריו ולמחרת עשתה לו תרנגולת ממולאה אך ורק בפלפל וכורכום... כמובן שלא ניתן היה לאכול את התבשיל כלל ועיקר.

לשאלתה: "מדוע אינך אוכל, הלא עשיתי כרצונך"!! ענה לה: "מתי התבלין הוא משובח? כשהוא מעורב באורז ובבשר, אבל כשלעצמו אינו ראוי לאכילה"!!

מסיים מרן ה"**בן איש חי**" זיע"א: כך גם הכוונה והלב, מתי מעולים הם? כאשר מתובלים הם **במעשה המצוות** ולא כשהם לבדם! וזהו אמרה התורה: "זה הדבר אשר ציוה ה' תעשו", **עשייה ממש**, ואז "וירא אליכם כבוד ה'!!"

"**ולהבדיל בין הקודש ובין החול... ולהורות את בני ישראל**". בתוניתיה היה צדיק בשם **רבי ציון הכהן** זיע"א אשר היה טורח בכל מאוואו בחינוכם הטהור של ילדי ישראל, ובעיקר בתקופה הקשה בה "התשכלה" ניסתה לענף את ציפורניה בחינוך הטהור ולפתות את בני המער והוריהם ללכת וללמוד בבתי ספר בהם ישלבו לימוד תורה עם לימודי חול, אשר עינינו הרואות את תוצאותיה ההרסניות!

ופעם נענה אותו צדיק ואמר: לא תחשבו שמדעתי הרחבה אני אומר כן (כלומר: מתנגד לשילוב של לימודי קודש וחול), אלא כך לומדים אנו מתורתנו הקדושה בפרשת "שמיני" (פרשת השבוע).

וכך נאמר: "**להבדיל בין הקודש ובין החול... ולהורות את בני ישראל**". הרוצה לזכות לבנים בני תורה באמת, יראי שמיים בתכלית המדקדקים במצוות וראייים להורות את בני ישראל - ללמדם תורה, הרי שקודם חייבים הם להבדיל בין הקודש (לימודי קודש) ובין החול (לימודי חול).

"**ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרומו ולא תמותו ועל כל העדה יקצוף**"... (י, ו). הקיץ בפתח ועימו גם סכנותיו! שכן, כל זמן שהשכינה שורה בישראל, הרי היא לנו מן ועוז ותשועה מיד שונא. אך אם חלילה לא ישמור ה' יתברך, שווא שקד שומר!

וכמו שאמר משה רבינו לישראל לאחר "חטא המרגלים", כשרצו לעלות לארץ ישראל ללא השגחת הבורא ורצונו: "אל תעלו, כי אין ה' בקרבכם"!! ואכן משהתעקשו הם לעלות ללא עזר ממרום, הוכו עד חורמה!

אם כן, מה הדבר אשר גורם להשראת השכינה?! כל מקום בו מתקבצים עשרה מישראל, בנוי של בורא עולם, מיד שורה השכינה!!

וכתב אדמו"ר הזקן בספר ה"**תניא**": "שמעתי מרבתי, כי אם נמצא מלאך (ממש) אחד עומד במקום בו עומדים עשרה יהודים יחד, אף שאינם מדברים בדברי תורה, תיפול עליו אימתה ופחד בלי גבול ושיעור מגודל השכינה השורה עליהם, עד שהיה מתבטל ממצאותו לגמרי!! וכשיגדל מספרם כך תתעצם השראת השכינה שם".

מעתה, בהיותנו כאן מיליוני יהודים, כן נרבה, מי יכול לתאר ולשער גודל השראת השכינה עלינו! אך מאידך גיסא עלולים אנו לגרום לסילוקה, כיצד? אם חלילה ניכשל בחוסר קדושה וצניעות, שהרי כבר הזהירה אותנו תורתנו הקדושה באומרה: "כי ה' א-להיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך בידך, והיה מחניך קדוש!!... ולא יראה בך ערות דבר, ושב מאחריך"!!

נמצינו למדים, שכל המתנהג בחוסר קדושה וצניעות ונכשל בדבר ערוה, מסלק השכינה והשמירה מישראל, ועתיד ליתן דין וחשבון על כל מי שייפגע מכך!

וכבר הורו לנו גדולי ישראל שליט"א שבכלל זה: בגז לא צנוע, הסתכלות אסורה והחזקת כלים שונים המאפשרים גלישה באינטרנט או צפייה בסרטים, ה' ירחם! והרב "פרח שושן" זצ"ל רמז זאת כאן בפרשתנו: "**ראשיכם אל תפרעו**", זהו גילוי הראש, "**ובגדיכם לא תפרומו**", זהו מלבוש קצר ופרוץ, "**ולא תמותו**", אלו שאר דברים המביאים לידי חטא והורגים את הנפש, "**ועל כל העדה יקצוף**", שאם חלילה לא נזהרים בכל אלו גורמים לקצף על כל העדה, ולסילוק השכינה מישראל!

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתייהם של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כדי ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאלי".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו וזיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנום, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו:

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסבינו רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומן של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

050-8733-474 אורית.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמו מאד וצוחק, ומודה אני לכם על כך מאד. רותי: 050-413-4799.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-505-4567.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

'טיבת יומי' שחבל לבסס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

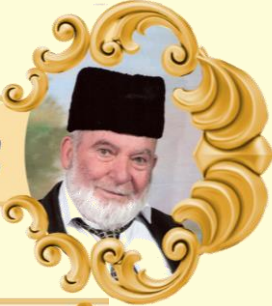
ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מהכים ומהנה מפי הרב משה יזדי שליט"א

ברכת השנה

עלון קודש זה יהא לבריאותם והצלחתם של הזוכים בברכת השנה

דורון שרפיאן הי"ו לונדון, דוד אטיאס הי"ו לונדון, איתן הראל הי"ו, אליהו בן גיגי הי"ו, חגי כהן הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו לוס אנג'לס, מיכאל חיים הי"ו, מנשה מזרחי הי"ו, לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם ויזכו לתורה וגדולה במקום אחד - אמן!

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

סיפר לי ידיד נפשי היקר ר' משה שמסי הי"ו: "תמיד כששומע אני את שמו של מור אביך זלה"ה נזכר אני במחזה מדהים בו הייתי נוכח. היה זה באחת מסעודות האזכרה אליה הוזמנתי, ומיד בהיכנסי הבחנתי במור אביך זלה"ה והחלטתי לשבת לצידו ולאורו. לפתע קלטו אוזנינו את דבריו של אחד המשתתפים, שהעביר ביקורת מחוצפת על דבריו של מרן מלכא חכם עובדיה יוסף זיע"א. רק באותו רגע הבנתי מהו "כבוד תורה", אמר לי ר' משה שמסי הי"ו: "אביך התרומם מכיסאו ושגג ומחה בתוקף באותו אדם שדיבר כך, כל ניסיונותי וניסיונותיהם של שאר היושבים בשולחן להרגיעו עלו בתוהו, ראיתי את סערת רוחו הגדולה וקינאתי באהבת ה' הצרופה ששכנה בקרבו".

כשנכנסתי באחד הימים לקנות חלות במאפיית "לנדלר" שבבית ישראל, אמר לי אחד הקליינטים שמגיע הוא מרחוק כדי לקנות חלות אלו, המסובות לאוכלן עונג שבת גדול. בעל המאפייה נהנה מאד לשמוע את שיחתנו ושאלני: "מנין אתה? באיזה איזור אתה גר?" "אני יליד שכונת בית ישראל" עניתי.

"ומיהו אביך?" הוסיף הוא ושאל. "מור אבי, שמו ישר בן ציון יזדי זלה"ה, ועסק הוא לפרנסתו בתיווך בשכונה" עניתי. "בוודאי שהכרתי אותו" ענה לי המוכר והוסיף: "אני רוצה לומר לך שמור אביך זלה"ה אהב מאד ללמוד תורה, בכל פעם כשפגשתי אותו הקפיד הוא לומר לי "דבר תורה" ותמיד שאלני אם אני ממחר לדרכי או לא, וכשהייתי אומר לו שאיני ממחר הייתי זוכה לשמוע ממנו דבר תורה ארוך, וכשעניתי שאני קצת ממחר לדרכי, זכיתי לשמוע ממנו דבר תורה קצר".

תנצב"ה. זכותו תגן עלינו! [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

חדש!!! חדש!!!

עניית "יהא שמיה רבא" בשידור ישיר.

073-350-9301

עלון זה כולו קודש גם לעילוי נשמתם הטהורה של הורינו היקרים שלומון בן סימי ז"ל ולונה בת סימי ז"ל. רוח ה' תניחם בגן עדן. ויהי רצון שיעמדו בתפילה על כל זרעם אחריהם לחיים טובים ומאושרים אמן!!!

אחים יקרים ואהובים!! זיכרו!

איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!! והנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב.

צבעים אמיתיים

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "ויהי דבר ה' "

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 18:18 [18:38]	ירושלים: 9:05	ירושלים: 13:15	ירושלים: 19:30	ירושלים: 20:10
תל אביב: 18:35	תל אביב: 9:06	תל אביב: 13:17	תל אביב: 19:32	תל אביב: 20:08
חיפה: 18:27	חיפה: 9:05	חיפה: 13:16	חיפה: 19:32	חיפה: 20:10
אילת: 18:24	אילת: 9:06	אילת: 13:16	אילת: 19:30	אילת: 20:06
באר שבע: 18:35	באר שבע: 9:06	באר שבע: 13:17	באר שבע: 19:32	באר שבע: 20:10